

долговрѣменныхъ справокъ и извѣстій на мѣстѣ оказался слѣдующій, весьма приблизительный статистическій итогъ Болгарскаго народонаселенія въ Турціи.

Въ Болгаріи	750,000	
Въ Македоніи	1,000,000	съ лишнимъ
Въ Оракии	600,000	„ „
Въ разныхъ мѣстахъ Тессалии, Албаніи и Южной поло- винѣ Ново-базарскаго Па- шалыка	100,000	„ „
Разныхъ рабочихъ и промыш- ленниковъ въ Цариградѣ.	20,000	
Въ Бессарабіи и Новороссій- скомъ краѣ	75,000	
Итого	2,545,000	

1829 г.

№ 112.

Кратово.

Въ едно свое писмо отъ 25 августъ 1829 г. Вукъ Караджичъ бѣлѣжи, какво македонското Кратово е българско и го различава отъ сръбското въ Стара-Сърбия: „Осимъ Бугарскога Кратова има и Српско и данас, негѣе око Лима и Сјенице“ (Вукова Преписка, т. I, 348).

1830 г.

№ 113.

Скопйе, Призрѣнь.

Българското национално чувство прѣзъ XIX в. било изразено всенародно най-напрѣдъ въ Скопско. Това било около 1830 г. Недоволни отъ грѣцкитѣ владици, които освѣнъ дѣто не знаели мѣстния езикъ, но посѣгали и на монастирскитѣ права и имоти, българитѣ поискали общенародно отъ патриаршията да имъ се прати владика отъ български родъ. За населението се застъпилъ и самиятъ валия Амзи-паша. Борбата между население и патриаршия се изострила: отъ 1828 г. до 1833 г., ще рече въ шесть години, се промѣнили четирима грѣцки владици: Анани, Гедeonъ, Генади, Неофитъ. Българитѣ искали да се постави за владика овдовѣлиятъ попъ Димитъръ, скопанинъ, който тогава изпълнявалъ протосингелска